

פרק חשבון העיבור:

מילתא בטעמיה הכל בקצרה ויש לסמוך עליו יותר מאיזה
השבונות הארוכים בעברונות.

חשבון המולד לחדש.

קח א' י"ב תשצ"ג רה"ינו*) והשלך אותו על המולד שלפני החודש שרצונך לידע, וראשונה תצרף החלקים יחד, ואם יעלה יותר מתהר"ף תחשוב תהר"ף לשעה, ותצרפה עם השעות שלפניו: הנותר מחלקים תכתוב למולד חודש הבא, אחר כך תצרף השעות וכ"ד מהם יעשו ליום ויצרפו עם הימים שלפניו ואם המה יותר מ'ו' השליך ה'ו' הנותר עליהם תכתוב למולד חדש הבא. והטעם כי הלבנה מתחדשת לכל כ"ט י"ב תשצ"ג, כ"ח מהם כלים בשביעות, ואם היה רק כ"ח היה כל מולד ומולד בנקודות מולד הראשון בראש שבוע החמישי, לכן אין לחשוב רק א' י"ב תשצ"ג נותרים על כ"ח, שכל כך יהיה המולד השני מאוחר בשבוע החמישי מהראשון.

ואם תרצה לידע אם טעית בחשבונך, אוו השלך על המולד שחשבת האחור שהוא ה' י"א רפ"ו ותחשבם יחד ואם לא יצא לך מחשבונך המולד של חרש העבר או בוראי טעית. והטעם כי כשתחשוב ה' י"א רפ"ו עם א' י"ב תשצ"ג לא יעלה בדרך רק ו' אם כן על ידי שצרפת ה' י"א רפ"ו לחשבונך בטלח א' י"ב תשצ"ג שחשבת למולד העבר, שהרי כשיעלה ו' בדרך תצטרך להשליכם ולכך אם לא תמצא מולד העבר על ידי ה' י"א רפ"ו בוראי טעית. השלך על המולד שלפניך ר' ח' תתע"ו לשנה פשוטה, ולשנה מעוברת ה' כ"א תקפ"ט, ומתהר"ף תעשה שעה, וככ"ד שעות תעשה יום, ו'ו' ימים תשלך, ותמצא מולד השנה שאחר החדש שחשבת ממנו. והאחור מ'ו' ח' תתע"ו הוא ב' ס"ו ר"ד. והאחור מה' כ"א תקפ"ט הוא א' ב' תצ"א. הכל כגיל. והטעם לר' ח' תתע"ו מפני ש"ב פעמים א' י"ב תשצ"ג הוא שניד ה' תתע"ו, ש"ץ כלים בשביעות נשאר ר' ח' תתע"ו. וכן ה' כ"א תקפ"ט י"ג פעמים א' י"ב תשצ"ג.

וכשתרצה לחשוב לוח אז תחשוב ראשונה מולד ראש השנה שאתה רוצה לידע על ידי חשבון הגיל, וכשתדע מולד ראש השנה או תחשוב מולד הבא אחרי על ידי חשבון הגיל ואז תחשוב באיזה יום יהיה ראש השנה שאתה רוצה לידע, ובאיזה יום יהיה ראש השנה שאחריו, ולזה אתה צריך לידע הרחיות שעל ידם רוחץ ראש השנה מיום המולד, והם אלו:

(*) בוראי נמשכו כגון איזה חיבת וכגיל: דהיינו א' יום י"ב שעות תשצ"ג חלקים מתהר"ף חלקי

**לא אדו ראש: מולד זקן בל תדרוש: ג"ט ר"ד פשוטה
גרוש: ב' ט"ו תקפ"ט אחר עיבור עקור מלשרוש.**

והכי פירושה: בימי א' ר' ו' לא יחול ראש השנה. והמעם לר' ו' מפרש
בנמרא משום ירקא ומשום מחיאי, רצונו לומר אם יהיה ראש השנה ביום
ר' יהיה יום כפור ביום ו', ואם יהיה ראש השנה ביום ו' יהיה יום כפור ביום
א' והרי חרי שבתות רמטיכי להררי ואם יהיה בראשון מהם מה בר מינן יסריה
עד שיוכלו לקברו, וגם חירקות שירצו לאכול מצאי יום הב' יצטרכו ללקמן
ערב יום הראשון סחרי שבתות הנ"ל ובחרי ימים יכמשו ויעפשו. והמעם
שכיום א' אין קובעין ראש השנה מפני שאז יהיה הושענא רבה בשבת ולא
יוכלו ליטול הערבה, ומפני שנמילת הערבה איננה רק מרובנן עשו חכמים
חינוק לרביתם כדי שלא יבא לירי כיטול על ירי שכחה אם יהיה שנה אחת
שלא יטלו בה הערבה.

מולד זקן בל תדרוש. רצונו לומר אף אם יהיה המולד בבנה"ז
אם הוא י"ח שעות וסי"ח שעות ולמעלה עד הלילה נדחה ראש השנה מיום
המולד. והמעם מפרש בנמרא מפני שאם אין המולד רק ו' שעות קודם הלילה
או מיכסי סיהרא רצונו לומר הלכנה שאיננה נראית מפני קטנותה עד
הלילה ואם כן לא היה החרש ראוי לקדש ביום ההוא בזמן שהיו מקדשין על
פי הראיה, לכן דוחין ראש השנה מאותו יום.

ג"ס ר"ד בשנה פשוטה נרוש. רצונו לומר אם המולד בשנה
פשוטה ביום ג' ט' שעות ור"ד חלקים או ר"ה חלקים יותר עד הלילה דוחין
ראש השנה גם כן. והמעם מפני שאז יהיה המולד של ראש השנה שאחריו
ו' י"ח ונצטרך לרחותו מיומו מפני שהוא מולד זקן, וכיום א' שאחריו אי
אפשר גם כן להיות ולא אר"ו ראש, ואם כן יצטרך להיות בין ראש השנה לראש
השנה ו' ימים ובשנה פשוטה אי אפשר להיות לכל היותר רק ה' ימים כמו
שיתבאר.

ב' ט"ו תקפ"ט אחר עיבור עקור מלשרוש. פירושו אם מולד
ראש השנה שהשנה הסמוכה לפניו היתה מעוברת ביום ב' וט"ו תקפ"ט חלקים
או יותר עד הלילה דוחין אותו גם כן. והמעם מפני שאז היה המולד של ראש
השנה שלפניו ג' י"ח או יותר והיו צריכין לרחותו מפני שהוא מולד זקן, וביום ר'
אינו ראוי להיות כי לא אר"ו ראש והיו צריכין לרחותו עד יום ראש השנה
זה, ואם כן לא יהיה ביניהם רק ר' ימים וצריך שיהיה ביניהם לפחות ה'
ימים בשנה מעוברת, לכן דוחין אותו.

ואחר שידעת קביעות ראש השנה מהשנה שאתה רוצה לחשוב וקביעות
ראש השנה שאחריו על ירי חשבון הנ"ל אז תרע שתשרי לעולם מלא, מכה
לעולם חסר, ומשם ואילך על הסדר אחר מלא ואחר חסר, חוץ מכשנה

יוסף אומץ

מעוברת שאדר ראשון הוא מלא אף על פי ששכס גם כן מלא, ואדר שני חסר הוא, ומשם ואלך חזרתי לסדרן אחר חסר ואחר מלא, וחשון וכסלו תלוין בקביעות הנ"ל, שלפעמים שניהם חסרים ולפעמים שניהם מלאים ולפעמים המה כסדרן רהיינו חשון חסר וכסלו מלא. והסימן לירע קביעותם הוא

| ובשנה מעוברת | | | בשנה פשוטה | | |
|--------------|---|---|------------|---|---|
| ז | ו | ה | ה | ד | ג |
| ש | כ | ח | ש | כ | ח |

תמנה כמה ימים יש בשבוע מראש השנה זה עד ראש השנה הבא אחריו ואחר משני ראשי השנה לא תחשוב, שאם יש ביניהם בפשוטה ג' ימים יהיו חסרים, וזה ה"ח רחב"ש, ואם ר' יהיו כסדרן, ואם ה' יהיו מלאים. ועל דרך זה הסימן למעוברת כנ"ל. וזה פירוש הקביעות שאנו כותבין בלוחות, ביח רצונו לומר ראש השנה יום ב', חשון וכסלו חסרים. הי"ש רצונו לומר ראש השנה יום ה', חשון וכסלו שלמים, וכן כולם.

והטעם למה אחר חסר ואחר מלא חוץ מב' חרשים הוא מפני שיש ממולד למולד כ"ט י"ב תשצ"ג, ואם לא היה התשצ"ג היה כל חודש כ"ט יום וחצו, וכרי לעשות מחצו היום יום שלם צריכין אנו לעשות אחר כ"ט יום ואחר ל' יום, ומפני שאם היו כולם כסדרן היו כל התשצג"ן יתרון לכן אנו עושין לפעמים ב' חרשים הנ"ל מלאים ואם כן יהיו ו' חרשים מלאים ורק ה' חסרים. ומה שאנו עושין לפעמים שניהם חסרין יתרים על המלאים שהוא כנגד הסברא, מקשה בעברונות בהנ"ה כמרומני שהיא מהנאון מהר"ר אנשיל אופנהיים ז"ל משה ומפני אריכותה אין רצוני להעתיקה כי אני בוחר בקיצור בפרט מה שאין נוגע למעלה, וכן הטעם למה השינוי דוקא בב' חרשים הנ"ל ולא בוולתן אין רצוני להאריך בהן מפני טעם זה. אכן הטעם לסימן דגריה חכ"ש והר"ו חכ"ש מפני שכולו שכל אכתבנו, והוא כי שנה פשוטה צריכה להיות שניד ימים מלבד ה' תחציו הנתורים על הימים כמו שכתבתי לעיל, ש"ן מהם כלים בשביעיות ממלא שראש השנה זה צריך להיות ר' ימים אחר ראש השנה שעבר נגד ר' ימים הנתורים משניד על השביעיות מש"ן הנ"ל, וזהו כשהשנה כסדרן, ואם שני חרשים חסרים אם כן החסרים יתרים על המלאין חודש אחד נמצא שנה ההיא צריכה להיות שני"ג ימים. ואם שניהם מלאים נמצא שנה ההיא צריכה להיות שני"ה ימים. ושנה מעוברת היא ל' יום יותר משנה פשוטה, ביח ימים כלים בשביעיות, הנתורים הם הנתורים מהר"ו על גריה. אלו הם שנים המעוברות: ג' למחזור, ו', ח', י"א, י"ד, י"ז, י"ט. מחזור קטן הוא ללכנה ותוא י"ט שנה, מחזור גדול הוא לחמה ותוא ביח שנה.

חשבון היתרון והתקופה

כבר כתבתי ששנת הלבנה הוא שניר ח' חתע"ו, ושנה החמה היא שס"ה ו' שעות, נמצא יתרון שנת החמה על שנת הלבנה הוא י' כ"א ר"ד ואם תחלקם לדי תקופות השנה יגיע לכל תקופה ב' י"ו שכ"א. לכן אם ירעה היתרון מתשרי ותצרך עמו ב' י"ו שכ"א יעלה בידך היתרון מסכת, וכן כולם. ולא תשליך הימים אף כי יעלו לשביעיות. אכן בשנת העיבור או יעלה היתרון לתקופת ניסן יותר מל' יום או תנכה מהיתרון שהוא כ"ס י"ב חשצ"ג נגד חודש העיבור שעשינו ספני היתרון והנותר בידך הוא היתרון של ניסן. אכן כסבת שהוא קודם חודש העיבור לא תנכה כלום מהיתרון אפילו אם יהיה יותר מל'.

אחור של היתרון הוא כ"ו י"ס חע"ב, ובו תוכל לידע אם כונה חשבונך אם לאו, ענינו וסעמו כנ"ל נבי אחור של המולד. חלקי המולד והיתרון ביחד צריכין להיות חת"ף שהוא שעה, או חק"ס שהוא חצי שעה. ואם אינם מכוונים לחשבון זה חרע שטעית בחלקי המולד או היתרון.

טעם העיבור הוא ספני שפסח צריך להיות בחודש האביב, וכישול הפירות תלוי בחמה, ואחרי שאנו סוגין חשבון המועדים ללבנה אם כן לפעמים יבא הפסח באמצע הקיץ או החורף שלא בחודש האביב, לכן צריכין לעבר בני' שנים חדש אחד כדי להשוותן בקירוב. ומפני שיתרון משנה הוא י' כ"א ר"ד אם כן אם יהיה העיבור תמיד לנ' שנים יהיה בכל פעם יתור יותר מכ' ימים וחצי על חודש העיבור עך שלבסוף לא יהיה פסח בחודש האביב לכן ראו קרמונינו לעבר בכל מחזור שחי פעמים לבי' שנים.

חשבון התקופה

אין בין תקופה לתקופה אלא צ"א יום וז' שעות ומחצה. ואם לא היו השעות הנותרות היו כל התקופות ביום א' בשבוע שהרי צ"א כלה בשביעיות רהינו י"ג שבועות, אכן ספני שעות הנותרות תהיה התקופה לפעמים ביום שאחרי תקופה שלפניה. לכן אם ירעה תקופת תשרי כמה בחודש היא ובאיוה יום בשבוע היא חרע שתקופת סבת צריכה להיות ביום ההוא עצמו שהיתה תקופת תשרי בשבוע. ולפי ימי החודש תהיה ב' או ג' או ר' ימים אחרי היום שהיתה תקופת תשרי בחודש, כי חדשי הלבנה אין עולין לצ"א ימים לפי שהם חסרים או מלאים כן תהיה תקופה שניה כל כך ימים אחר תקופה שלפניה. נמצא כשלוש לפניך בלי שום חשבון בעולם חרע התקופה, שכראיה אחת תראה איוה יום השבוע של התקופה שהוא ב' או ג' או ר' ימים בחודש אחר התקופה שלפניה, אכן השעות תצטרך להוסיף על שעות התקופה שלפניה

יוסף אומץ

ואם יעלה יותר סיום שלם תהיה התקופה כלילה שאחרי יום ההוא ככל כן שעות הנוחרות בדרך.

וזהו סימן השעות: לתקופת חשרי ג'ט, רצוני לומר ג' או ט' שעות ביום או כלילה. סבת ר"מ י"ט, רצוני לומר ד' ומחצה, ו' ומחצה, כי אם תקופת חשרי כג' ביום כשתוסיף עליהם ו' ומחצה יעלה בדרך י"ו ומחצה וכל שעות היום אינם רק י"ב כי לתקופות אנו מוסיף שעות היום לברך ושעות לילה לברך למען ירע כל אדם להזהר בתן היטב, נמצא שהקופת סבת ד' שעות וחצי כלילה שאחרי יום תקופת חשרי בשבוע. ועל דרך זה תבין החשבון לתקופת סבת אם תקופת חשרי נופלת בג' או בט' יום. ניסן ח"ו רצוני לומר תחלת היום או הלילה, ו' שעות ביום או כלילה. תמוז א"ט י"ט, רצוני לומר א' שעה ומחצה ביום או כלילה וז' שעה ומחצה ביום או כלילה.

והטעם לסימנים אלו מפני שהמאורות נתלו בתחלת ליל רביעי כרכתיב ביה יהי מאורות ברקיע השמים, נמצא שתקופת ניסן הראשונה היתה בתחלת ליל ד' ולכן תקופת תמוז שאחריה היתה צריכה להיות ו' שעות ומחצה כלילה שאין בין התקופה וכו' כרלעיל, ותקופת חשרי שאחריה צריכה להיות ג' שעות ביום, ותקופת סבת שאחריה ו' שעות ומחצה ביום, ותקופת ניסן ו' שעות כלילה. ועל פי חשבון זה תהיה תקופת ניסן שאחריה בתחלת היום ושאחריה ו' שעות ביום ושאחריה תחלת הלילה כמו שהיתה בראשונה, וכן לעולם חזור חלילה לר' שנים שהתקופה חלה כבראשונה. ורוק וחמצא על פי דרך זה כל סימני התקופה הנ"ל.

השאלה היא כמעט לעולם כיצד נועמבר, רק לעתים רחוקות מאד משתנה. ונקום האי סימנא בדרך שלא תטעה, וא"ר יעלה מן הארץ, רצוני לומר אם תקופת חשרי נופלת ביום א' צריכה השאלה להיות ביום ד', ואם התקופה ביום ב' השאלה ביום ה', וכן חסיר ג' ימים בין התקופה לשאלה לפי ימי השבוע.

סימן ד' פרשיות.

זמ"ו ב"ו ד"ר ובי"ו, רצוני לומר ראש חודש אדר אינו חל רק באחד מימי זב"ד, ואם ראש חודש כ"ד סימנו זמ"ו, רצוני לומר ראש חודש ב' והתפסקה ס"ו בו. ואם ראש חודש כ"ב התפסקה ו' בו. וזהו כ"ו. ראש חודש כ"ד התפסקה ד' בו. ראש חודש ב' או י"ב התפסקה כ' י"ו בו. והטעם מבואר מעצמו שלעולם בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן או בשבת ראש חודש עצמו צריכה להיות פרשת שקלים ופרשת החודש צריכה להיות בשבת הסמוכה לניסן או בשבת ראש חודש עצמו. ומעתה תבין מעצמך טעם התפסקות.

סימן לסדרות אם מחולקות או מחוברות.

פקיד ופסיחה ובעיבור סגיר ופסיחה מניז ועצריז. צמיז וצליז.
קומו ותקעיו. ביג המליך פת וילך.

וזהו פירושו הסימן: פקיד ופסיחה, רצונו לומר לעולם פרשה צו צריכה להיות בשבט הסמוכה לפסח שהיא שבת הגדול. פקיד הוא חרנומו של צו. לכן צריך אתה לעיין שאם ויקהל פקודי מחולקות אם מנעת פרשה צו לשבת הגדול. ואם לאו צריכין להיות מחוברות. סגיר ופסיחה, חרנום של נגע צרעת הוא מכתש סגירו ורצונו לומר בעיבור צריכה פרשה מצורע להיות סמוכה לפסח חוץ מה"ח וה"ש שאו אחרי מות סמוכה לפסח. מניז ועצריז, רצונו לומר פרשה במדבר שיש בה כמה מנינים צריכה להיות סמוכה לעצרה שהוא שבעות. ולכן תעין אם יתירה לך פרשה אחת אם תהיינה כולן חלוקות או תחבר ב' האחרונות שאפשר לחבר דהיינו כתר ובחקותי, ואם יתירות כ' או תחבר גם ב' הסמוכות לאחרונות, דהיינו אחרי וקרושים, ואם יתירות ג' הצטרך לחבר כולן אפילו תוריע ומצורע. צומיז וצליז, רצונו לומר ואתחנן שחרנומו תצליתי צריכה להיות בשבת שאחר צום תשעה באב. וסוה חבין לחבר הפרשיות שבין שבעות לתשעה באב על אופן הנ"ל, שלעולם החלקם כל זמן שאפשר לך ותחבר האחרונות. קומיז ותקעיו, רצונו לומר נצבים צריכה להיות בשבת הסמוכה לראש השנה. ולענין אם וילך מחוברת עמו הוא הסימן ביג המליך פ"ח וילך, רצונו לומר אם ראש השנה שהוא מלך חל בב', ג', או וילך מפורדת ופתחה מנצבים, ואם חל ראש השנה ביום אחר אוי הן מחוברות. כלל התעניות בה"ב, בחורף מאחרין התעניות כדי שיהא ב' האחרון סמוך לכסלו, ובקץ מקריטין שיהא ב' האחרון סמוך לליג בעומר. והפעם שמעתי שכרי שלא לתכביר על הציבור מקצרים ימי התעניות כל שאפשר, ובקץ הימים מאריכין והולכין ובחורף מקצצין והולכין, דוק חזשכה הסעם. אחרי כותבי מצאתי שכתב מהר"ו שאין לתחיל בה"ב כחשון עד י"ו בו והוא רביעה ראשונה, עד כאן. וממילא מה שבאיר מקריטין התענות פעמו מפני שראוי לסמוך התענית לחול חסוער ככל האפשר.

לוחות של האינם נימולים.

שנותיהם מונין לחמה שהוא שס"ה ימים ו' שעות, לכן בכל ד' שנים לסחזור גדול עושין שאלם יאר דהיינו שמוסיפין על השנה יום אחד נגד ד' פעמים ו' שעות הנ"ל ומוסיפין יום ההוא בחורש תכראוריש שעושין אותו כ"ס יום ועושין אותו בין פיסר ומסייו שמאמיו נמשך יום אחד לאחריו יתר מכשאר השנים.

ואלו סדר חדשיהם וחגם חוץ מה' חוגאות דלקמן.

יואניכרוש ל"א יום יארשטן א' בו, צואלפט ר' בו, אכציהנר י"ג בו, סוניוש י"ז בו, פעשטיון ד' בו, פוילש כ"ה בו.

ועברואריוש כ"ח יום ובשאלס יאר כ"ט יום ליכטמעס ב' בו, זעלטן י"ד בו, פיסר כ"ב בו, מטיין כ"ד בו, ובשאלס יאר כ"ה בו.

סערץ ל"א יום, גרא יורגן י"ב בו, גירטרויס י"ז בו, אשה בקלייבן כ"ה בו, סוניוש כ"ה בו.

אפריל ל' יום, פעשיון א' בו, פוילש ה' בו, יורגן סג כ"ג בו, מרקש כ"ה בו.

מאיוש ל"א יום, חלפורג א' בו, עלויבעט ב' בו, צלס סג ג' בו, כל הצלטים ז' בו, אשה י"ז בו, סורבן כ"ה בו.

יוניוש ל' יום, בוניואציוש ה' בו, מעררוס ח' בו, חייץ סג ט"ו בו, סלבין כ"א בו, יאהניש ד' בו, פיסר פוילש כ"ט בו.

יוליוש ל"א יום, אשה חרשה ב' בו, אולריך ר' בו, מתחילין ימי הכלבים ו' בו, ציליקוש ח' בו, סרגריסא י"ג בו, י"ב שלוחים ט"ו בו, מריליגא כ"ב בו, יאקוסא כ"ה בו, קרישטאפיל כ"ו בו.

אוגוסטוס ל"א יום, פיסר א' בו, שטעפין ג' בו, ציליקוש ה' בו, לורענץ י' בו, אשה חוירץ חייא יריר ורגנקבורס אין לייטן ט"ו בו, פרטיל מיאם כ"ד בו, יאהניש כ"ט בו, סוף ימי הכלבים ט"ו בו.

זעפטעמבר ל' יום, ילגן סג א' בו, אשה יריר אויו לייטן ח' בו, צלס סג י"ד בו, מאטיו כ"א בו, מיכל כ"ט בו.

אוקטבר ל"א יום, בורקהרס י"ב בו, גלין סג ט"ו בו, לוקש י"ח בו, אורשיל כ"א בו, לוציאן כ"ה בו, זימן יודן כ"ה בו.

נופעמבר ל' יום, כל הקרושים א' בו, כל הנשמות ב' בו, לנהרט ו' בו, מרטינא י"א בו, עלוי בעס י"ט בו, אשה ד' בו, קטרין כ"ד בו, ענרריש כ"ט בו.

דעצעמבר ל"א יום, כרכיל ד' בו, ניקלוש ו' בו, אשה ח' בו, לוציאן י"ג בו, טומש כ"א בו, חייץ נאכט כ"ה בו, שפעפין כ"ו בו, יאהניש כ"ז בו, קינדליין כ"ה בו.

אלו ה' חוגאות רהיינו וואוינאכט אושטרן פפינגשטן אופהרט לייכנס עושין על פי חשבון מחזור קסן שלנו למעם שרועים לקרב אושטרין לפסח שלנו ידוע, וזה סדרם וואוינאכט חל לעולם ביום ג' שאחר טולד אדר ראשון או ואדר בעיבור, אושטרין ביום א' השביעי לואוינאכט ואלו שמתם של כל יום א' שבין וואוינאכט לאושטרין חיישן זונטאג או אינביקטי רעמנסירי אוקל' ופה פרנקפורט הוא הזמן ליריר אין לייטן ליטרי חצי פאשם יודיקא פלמן טאג ופה ביום ו' שלפניו הוא הזמן ליריר אויו לייטן אושטרין, פפינגשטו הוא ז' שבעות

יוסף אומץ

אחר אוטרשין בכיון, אופהרט הוא ביום ה' שלפני יום א' הסמוך לפסינגשטן לפניו לייכנום הוא ביום ה' שאחר יום א' לפסינגשטן; לאחריו. כל הניל בכל שנות המחזור חוץ מה' ימים ובהם וואוינאכט ביום ג' שאחר ראש חרש ניסן וסדר שאר חונאות על אופן הניל. והפעם לשינוי שנים האלו הוא מפני מה שאמרו חכמינו ז"ל ואוחה שנה היתה י"ו למחזור קטן ומפני התחילון הם להרש מפנים נמצא שכשנת י"ם שלנו הוא העיבור הוא שנה ג' למנינם שהוא ג"כ עיבור וכן כולם כשיש לנו עיבור מעברין חמה גם כן למנינם חוץ משנה שלנו שאין אנו מעברין היא שנה ח' למנינם ומעברין לכן ניסן שלנו הוא ואדר לחשבונם וכן כ"ז שלנו שאין בו עיבור הוא י"ם למנינם שיש בו עיבור.

כל חשבון חונאות הניל הם לאמונת לופר אכן לאמונת אפיפיר שקורין פאפשטן כל חונאותיהם חוץ מה' חונאות הניל מחארהין מחונאות לופרשין " ימים, למשל אם חל חוץ נאכט ביום השבת ללוטרשן או חל פסינגשטן ביום ג' בשבוע שניה ולהם יש לוח חרש שקורין נייא קולענדר שחירש אפיפיר אחר גם יש לפאפשטן סדר משונה בה' חונאות הניל והשינוי געשה אלף חקפ"ג למנינם על ידי האפיפיר נורנוריאו כמו שכתוב בשלשלת הקבלה בדרוש הגלגולים והארץ שם כפעם כדבר עיין שם. ובסדר בה' חונאות אלו אין דבר ברור בירי ולרעתי לכל המעברים שנאשכנו ר' אכתוב שני כללים שירים לשני שינויים שמשנן שקבלתי מאחי הגדול והחסיד מהר"ר אלהן ז"ל, האחר שלפעמים מאחרין או מקרימין פסחם חודש אחר, ופעם הרבר שהמה מתחילין למנות מחזור קטן שלנו משנה ר' במחזור קטן לפי האמת מפני שבשעת התחלה שינוי פסחם עמרנו בשנה ר' במחזור קטן ולפי חשבון זה שנת ח' שלנו שאנו מעברין היא להם שנת ה' שאין בו עיבור, וכן שנת י"ם שלנו שהיא עיבור היא להם שנת י"ו שאינה עיבור, לכן בשנים אלו מקרימין פסחם חודש אחר. ובשנה ה' י"ו שהלוטרשן מעברין לפי סעוה ראש מנינם שהיא משנה י"ו שלנו כניל אין לפאפשטן עיבור לפי התחלה חשבונם כניל מאחרין פסחם חודש אחר אחר הלוטרשן. וכלל זה נקום בירך כי הוא כלל ועיקר גדול לחשבונם. הכלל השני מה שלפעמים מקרימין פסחם להלוטרשן ח' ימים שמעתי הסעם מאחי הניל שהוא מפני שהם רוצים לקרב פסחם אל תחלת פסחנו ככל האפשר שכן הראוי היה להיותו כמו שכתוב בשלשלת הקבלה בדרוש הניל ולכן אם יבא לפי חשבון הלוטרשן באסרו חג או סמוך לסוף הפסח מקרימין אותו הפאפשטן ח' ימים. וכלל זה אין לסמוך עליו בוראית כי ראיתי בחוש שלפעמים לא דרכו דרך זה וחקרתי על זה מפי מלוטרשן כמענץ ולא יכול לומר לי דבר ברור אכן הראה לי ספר לאטיין נרפס במענץ כסרומני ששמו פרעפיראיריום ובוטכו רשומים לכמה וכמה שנים איך חלים בהם ה' חונאות הניל והעתקתי מתוכו להיות בירי למשמרת לכתובם בלוחותי מרי שנה בשנה ונאבד מפני ולכן כתבתי שם ספר לאטיין הניל שמי שירצה לעמוד על הרבר יחקור וירוש אחר ספר הניל.

אנב כותבי מחשבותם אמרתי לכתוב דבר נפלא שקבלתי על חשבונם שתוא ענין אמתי כדי לפסור סתוך דברי תורה והוא זה שהמה אינם מונים שנתח העולם מהצורה כמונו רק מקדימין למנינם ר"ב שנים וזה ראיתי עין בעין ותסעם הוא מפני כי חירוש אמונתם היה קודם לחורבן ואמרו חכמינו ד"ל שיה אלפא שני הוי עלמא ואמרו שב' אלפים האחרונים המה ימות המשיח והחורבן היה קע"ב שנים קודם שני אלפים האמצעים לכן כרי שיהיה חרש אמונתם בכ' אלפים של משיח הוסיפו על מנינם בהתחלתו ר"ב שנים למלאות קע"ב שנים הנ"ל ולמלאות איוה שנים שנתחרשה אמונה קודם לחורבן ואז יבא חרש אמונתם בכ' אלפים משיח.

סליק חלק הראשון.
